

Magts Faktorer fordre Krigsskatten ophævet, dette Forlangende saa bliver efterkommet. Ja, naar Alle ere enige om, at den skal vedblive at bestaa, saa er der naturligvis ikke Noget i Veien for, at den kan vedblive at bestaa, men naar blot den ene af den Lovgivende Magts Faktorer kræver dens Opgivelse, kunne vi vel ikke sætte denne Opgivelse igjennem ved et Magtsprog, men i Genhold til de paa Tro og Love indgaaede Forpligtelser kunne vi gjøre det. Der er foreslaaet, ikke at Krigsskatten skal ophæves strax, men først til den 1ste April 1885. Derved er der aabnet Udvei til, at man til Efteraaret kan blive enig om de Forandringer i Toldloven, som Krigsskattens Ophævelse vil gjøre nødvendige. Vedtagelsen af den spanske Traktat er gjort afhængig af en Lov, hvorved Krigsskatten hæves til den 1ste April 1885, og hvori optages de i Traktaten truene Bestemmelser om Toldsatserne. Dersom Regjeringen skulde gaa ind paa Loven med dette Endringsforslag, vil jeg antage, at Regjeringen selv vil fremlægge en Lov om Krigsskattens Ophævelse, en saadan Lov vil jo kunne blive vedtaget i Løbet af ganske faa Dage af begge Thing. For saa vidt Regjeringen ikke skulde være villig dertil, men dog ikke modsætter sig Sagen, skal jeg ikke undlade strax at indbringe et saadant Lovforslag. Hermed være Endringsforslaget anbefalet til Thingets Overveelse.

Ordføreren (Tauber): Efter det Udfald, Behandlingen af Told sagen fik igaar i Landsthinget, laa det nærmest for Udvalgets Flertal i dette Thing at indstille Forslaget til Rigsdagsbeslutning til Forkastelse. Det var den Stilling, som vi efter vor Betænkning og vor hele Holdning i denne Sag nærmest maatte være henvisse til. Det vilde vi ogsaa have gjort, dersom der ikke var fremkommet et Endringsforslag som det, vi nu har hørt begrundet af det ærede Medlem fra Middelfart. Jeg skal nu ikke her indlade mig paa Udtalelser i Anledning af den Holdning, som det andet Thing har indtaget, men jeg skal begrunde, hvorledes Stillingen vil være efter Flertallets Opfattelse, dersom Endringsforslaget maatte blive vedtaget. Det nævnte Endringsforslag gaar jo ud paa, at Krigsskattoldloven skal ophæves, at der skal gives Bestemmelser i Traktaten om, at Traktatens Tariffbestemmelser skulle erholde Lovkraft, og deraf gjøres vort Samtykke til Traktatens Godkendelse afhængigt. Hvad det Sidste angaar, nemlig at der optages Bestemmelser, hvorved Tariffpositionerne erholde Lovkraft, da er det jo et Punkt, imod hvilket der ikke fra nogen Side

er gjort reelle Indbendinger, om der end er reist formel Strid om Fornødenheden deraf. Derom maa jeg altsaa antage, at der vil her ske Enighed eller vil kunne opnaas Enighed. Hvad derimod det Første angaar, nemlig Krigsskattoldens Ophævelse, da afviger dette jo i en væsentlig Henseende fra Flertallets tidligere Standpunkt. Vort Krav har hidtil været det, at Krigsskattoldens Beløb skulde eftergives, og vi have begrundet det paa, at Krigsskatten af 1864 var en Skat, som efter sin Natur og Bestemmelse havde en midlertidig Karakter, og som man derfor havde Krav paa i Tidens Løb at faae eftergivet. Imidlertid havde Forholdene og Omstændighederne udviklet sig saaledes, at naar man skulde revidere Toldloven, kunde man ønske at bevare nogle af de Forhøjelser, som vare indførte ved Krigsskattoldloven, andre maatte man ønske at komme bort fra, og atter for andre Artikler kunde man endog ønske en Forhøjelse. Derfor have vi aldrig fra vor Side foreslaaet Krigsskattoldens umiddelbare Ophævelse; men vi have ment at kunne fastholde som Krav Eftergivelse af dens Beløb. Naar der nu foreslaas Ophævelse af selve Krigsskattolden, da vil det fra vort Synspunkt betraget vel være en Omvei, men en Omvei til det samme Maal. Vi havde ment at kunne springe denne Omvei over og undgaa den; men efter de Maader, hvorpaa man saavel fra den ærede Ordfører for Mindretallet (Scharling) som fra den høitærede Finanzminister og andre Talere her i Thinget har hørt vort Standpunkt blive angrebet, saaledes at vi ikke skulde være berettigede til at kræve Krigsskattoldens Beløb eftergivet, naar vi ikke krævede selve Krigsskattolden eftergivet, kunde vi ikke have Noget imod at indlade os paa en efter vor Mening i Grunden unyttig Omvei. Det vil i Virkeligheden komme ud paa det Samme, som vort Forslag i finantiel Henseende gaar ud paa, nemlig en Opgivelse af $3\frac{1}{2}$ Million Kr., idet selvfølgelig foruden Krigsskatten ogsaa en Del af Roesukkerafgiften maatte eftergives. Hvor meget det skulde være, der skulde eftergives, er ikke nøjagtig udregnet, det bliver omtrent $\frac{1}{5}$ eller lidt derover; men en nøjagtig Udregning maa jo finde Sted. Det vil være nødvendigt, naar der kommer en saadan Lov, som her er bebudet i Endringsforslaget, da at medtage en saadan Medtættelse i Roesukkerafgiften, efter som ellers Roesukkerfabrikkerne vilde komme til at svare en Afgift, som var højere end Sukkertolden. Disse to Beløb udgjøre altsaa som bekendt tilsammen omtrent $3\frac{1}{2}$ Million Kr., og hertil vil være at lægge Tabet ved Traktaten, $\frac{1}{2}$ Million Kr., men med Fradrag af Vintolden, idet denne